

Nr 602

Av herr **Svanström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 58, angående övergång till högertrafik.

Folkomröstningsinstitutet har använts mycket sparsamt i vårt land. Den form av folkomröstning vi har är av rådgivande karaktär. På sin tid fördes en ganska omfattande debatt om folkomröstningens art och utformning. Därvid framfördes även tanken att den borde vara beslutande.

Den folkomröstning som år 1955 ägde rum i trafikfrågan blev ett överväldigande uttalande mot övergång till högertrafik. 82,9 procent av de i omröstningen deltagande uttalade sig för bibehållande av vänstertrafiken, medan endast 15,5 procent röstade för högerkörning.

Utan att frågan ånyo varit föremål för folkomröstning framlägger nu regeringen i proposition nr 58 förslag om övergång till högertrafik.

Enligt min mening borde icke ett sådant förslag ha förelagts riksdagen utan att folkets nuvarande mening blivit prövad i en ny folkomröstning. Det finns mycket som talar för att omröstningens utfall nu skulle bli annorlunda än år 1955. Efter en jämförelse de bägge omröstningarna emellan hade man haft möjlighet att spåra tendensen i folkmeningen.

Visserligen har vi en fullmaktsdemokrati här i vårt land, men jag finner det synnerligen motbjudande att som riksdagsman sätta mig över en så markant uttalad folkvilja i en bestämd fråga.

Med anledning av det anförda får jag föreslå,
att riksdagen beslutar
att avslå proposition nr 58 om övergång till högertrafik;
att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om anordnandet av en ny folkomröstning i trafikomlägningsfrågan.

Stockholm den 20 mars 1963

Ivan Svanström